

По цей бік гора, по той бік друга (лірична)

Ходою
♩ = 105

Наддніпрянщина

По цей бік го - ра, по той бік дру - га. Ме - жи
ти - ми кру - ти - ми го - ра - ми я - сна - я зо - ря.

По цей бік гора, по той бік друга,
Межи тими крутими горами сходила зоря. (2)

Ой то ж не зоря – дівчина моя
З новенькими ой да відерцями по водицю йшла. (2)

Дівчино моя, напій ми коня
З рубленої нової криниці, з повного відра! (2)

Козаченьку мій, коли б я твоя,
Взяла б коня за шовковий повід та й напоїла! (2)

Дівчино моя, чом заміж не йшла?
Бідна була, по наймах робила, пари не знайшла. (2)

Дівчино моя, сідай на коня
Та й поїдем у чистеє поле до мого двора. (2)

А в мого двора нема ні кола,
Тільки стоїть один кущ калини, та й та не цвіла. (2)

Калино моя, чого не цвіла?
Зима була, лютії морози – цвіт зморозила. (2)